

посраменъ, работѣше още повече, като че ли самъ бѣше виновенъ, че не капва дъждъ!

А колелото скърцаше деня и ноця, въртѣше се и вадѣше вода. . .

(Следва въ трета книжка)

Александъръ Спасовъ

ЕСЕННА КАРТИНА

Чувашъ ли? Въ гората
Капаятъ вечъ листата
Съ тихъ болезненъ звукъ.
Орачъ въ равнината
Пръска семената
Следъ желѣзенъ плугъ.

Надъ поля орани
Орлякъ черни врани
Вие се съсъ гракъ,
Сякашъ предвещава —
Зима приближава
И ще падне снѣгъ.

Небесата сиви
Тегнатъ мълчаливи
И безъ слънчевъ лжчъ;
Въ тая скръбна есенъ
Нѣма птича пѣсенъ,
Ни въ гората глъчъ.

Скита въ планината
День и ноць мъглата —
Стадо безъ овчаръ. —
Есенна картина
Въ нашата родина
Пакъ е господаръ.

Симеонъ Гатевъ

